

พัชพรรัณ ภูคานิน 2545: ความพร้อมในการพัฒนาพื้นที่รอบเชื่อป่าสักชลสิทธิ์เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ภูมิศาสตร์การวางแผนการตั้งถิ่นฐานมนุษย์) สาขาวิชาภูมิศาสตร์การวางแผนการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ ภาควิชาภูมิศาสตร์ ประจำกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์สากล สฤติวิทยานันท์, วท.ด. 152 หน้า

ISBN 974-357-147-7

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการพัฒนาพื้นที่รอบเชื่อป่าสักชลสิทธิ์เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีพื้นที่ศึกษา 5 ตำบลในรัศมี 5 กิโลเมตรจากถนนรอบอ่างเก็บน้ำ ปัจจัยความพร้อมมี 3 ด้าน คือ พื้นที่ ประชาชนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว ด้านพื้นที่ได้สำรวจ 6 ตัวแปร ได้แก่ ความงามของทิวทัศน์ วัฒนธรรมท้องถิ่น การใช้ประโยชน์ที่ดิน ความสะดวกในการเข้าถึง ความเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง และลินค้าพื้นเมือง ด้านประชาชนท้องถิ่นใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 365 คน และด้านนักท่องเที่ยวใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวที่เชื่อป่าสักชลสิทธิ์ 100 คน

ผลการศึกษาพบว่า ในพื้นที่ศึกษา 5 ตำบลมีความพร้อมด้านพื้นที่ตั้งกัน ตำบลโคลสลงมีความพร้อมด้านพื้นที่มากกว่าพื้นที่อื่น กล่าวคือ มีทิวทัศน์สวยงาม เป็นแหล่งวัฒนธรรม และมีสินค้าในท้องถิ่นที่น่าสนใจ ตำบลหนองบัว พบร่วมกับพื้นที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ คือ บ้านเชาพระ กล่าวคือ มีทิวทัศน์สวยงาม เช้าถึงได้สะดวก และใกล้กับที่ทำการเชื่อปานมากที่สุด ตำบลวังน่วง พบร่วมกับพื้นที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ คือ บ้านทำฤทธิ์ กล่าวคือ มีทิวทัศน์สวยงาม และมีสินค้าในท้องถิ่นเป็นที่รู้จัก ตำบลมนนาวหวาน มีทิวทัศน์สวยงาม มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงที่น่าสนใจ และตำบลแยงผักกุด มีความพร้อมด้านพื้นที่น้อยที่สุด ด้านความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นของแต่ละหมู่บ้านไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ มีการรับรู้ข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน้อย การมีส่วนร่วมในท้องถิ่นน้อย มีความคิดเห็นด้านบางกอกต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในบางประเด็นของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านนักท่องเที่ยวสนใจไปเที่ยวชมทิวทัศน์ บริเวณพื้นที่รอบเชื่อป่าสักชลสิทธิ์มากที่สุด และมีบางส่วนที่สนใจกิจกรรมเชิงการท่องเที่ยว แต่ไม่ได้พัฒนา รวมแหล่งวัฒนธรรม และชุมชนค้าที่ระลึกของท้องถิ่น

โดยภาพรวมพื้นที่บริเวณรอบอ่างเก็บน้ำเชื่อป่าสักชลสิทธิ้มีความพร้อมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ กล่าวคือ ด้านพื้นที่มีทิวทัศน์สวยงาม เป็นแหล่งวัฒนธรรม มีสินค้าในท้องถิ่นที่น่าสนใจ และยังมีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง ด้านประชาชนมีความคิดเห็นด้านบางกอกต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ควรให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแก่ประชาชนท้องถิ่น เพื่อให้มีความเข้าใจการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไปในทางเดียวกัน และส่งเสริมให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในท้องถิ่นมากขึ้น จึงจะทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนำประโยชน์มาสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

29 / พ.ค. 45

Patcharapan Phookapin 2002: The Readiness for the Development of the Areas Surrounding the Pasak Jolasid Dam for Ecotourism. Master of Science (Human Settlement Planning Geography), Major Field Human Settlement Planning Geography, Department of Geography. Thesis Advisor: Associate Professor Sakol Satitwityanan, Ph.D. 152 pages. ISBN 974-357-147-7

The objective of this survey research is to investigate the readiness for the development of the areas surrounding the Pasak Jolasid Dam for ecotourism. The study area covers five sub-districts in a five-kilometer radius from the road encircling the reservoir. Readiness factors are classified into three groups: the area, the local people, and the tourist. Factors concerning the area cover six variables: the scenery, the local culture, landuse, accessibility, linkages with nearby attractions and local souvenirs. Questionnaires were administered to 365 samples among the local people. Another 100 were administered to 100 tourists at the Dam.

Research results reveal the differences in readiness within the five sub-districts under study. Tambon Khok Salung has the highest readiness in terms of area. It has beautiful scenery, is a cultural hearth, and has interesting local souvenirs. In Tambon Nong Bua, the only village suitable to be developed as a tourist attraction is Ban Khao Phra with beatiful scenery and excellent accessibility by being closest to the Dam's central office. Ban Tha Rit in Tambon Wang Muang has beautiful scenery and well-known local souvenirs. Tambon Manao Wan also has beautiful scenery and is near other interesting tourist attractions. Tambon Kaeng Phak Kud has the lowest readiness, however. Local people have similar opinion towards tourist information perception, have low local participation, have positive opinion towards ecotourism development but lack understanding and knowledge in some of its aspects. As for the tourists, they were mostly interested in sight-seeing around the Dam. Some of the tourists expressed interest in cycling, cultural tour, and local souvenirs.

In sum, the area surrounding the Pasak Jolasid Dam is ready to be developed for ecotourism. Its beautiful scenery, cultural hearth, interesting local souvenirs, and several near-by tourist attractions all contribute towards such readiness. Local inhabitants have positive perception regarding ecotourism development but should be more informed about ecotourism in order to have correct understanding about it. Moreover, they should be encouraged to have more participation in the local matters that would lead to more benefit to the local areas from ecotourism.

P. Phak

Student's signature

S. Sat

29 / 05 / 2002

Thesis Advisor's signature